

Bortvänd eller omvänd - 13:e sönd efter trefaldighet Årg 2

{biblink} Matteus 5:38-48 {/biblink}

När jag var riktigt ung drabbades jag regelbundet av ett slags syndanöd över det som i en av våra syndabekännelser kallas för "del i världens bortvändhet från Gud". Jag vändades alltså samtidigt över hela världens sammanlagda ondska och hur den drabbade människor över hela jorden - och över min egen högst påtagliga del i det hela. Mer än en gång fick jag dåligt samvete över hur min västerländska livsstil i sig bidrog till världens orättvisor i fråga om rent vatten, mat och kläder, tak över huvudet och andra grundläggande saker som så många saknar, men som vi i vår del av världen inte bara tar för givna utan dessutom i flera fall missbrukar. Jag kom fram till att det skulle kännas bättre om jag flyttade till någon av världens absolut fattigaste delar och levde enligt förutsättningarna där. Då skulle jag personligen i alla fall inte slösa med rent vatten och elektricitet, gynna multinationella företag och förorena miljön med allt bilåkande. Och kanske var det tankeexperimentet en av de saker som Gud använde för att visa mig på djupet vad Jesus verkligen gjorde för oss. För det jag insåg så tydligt när jag funderade över min plan på att flytta till en mindre ekonomiskt rik del av världen, det var att ÄVEN DÅR skulle jag tappa humöret gentemot min granne. ÄVEN DÅR skulle jag göra egoistiska prioriteringar. ÄVEN DÅR skulle jag bli avundsjuk eller missunnsam eller "dra en vit lögn". ÄVEN DÅR skulle jag ha del i "vårdens bortvändhet från Gud". Om jag bodde i Kongo-Kinshasa eller i Luleå spelade ingen roll, jag skulle fortfarande synda och ha del i världens bortvändhet från Gud. Jag kunde inte göra mig rättfärdig eller fullkomlig på egen hand. Det var bara Guds nåd, bara Jesus rättfärdighet, som kunde rädda mig.

Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig, säger Jesus.

Vänd andra kinden till, ge åt den som ber dig, älska dina fiender.

Upp med handen, alla som fixar det på egen hand. Vi klarar inte ens att älska våra vänner fullkomligt.

Men vi har en vän som kan. Som kan förvandla våra liv och våra hjärtan så till den grad radikalt att vi faktiskt får hjälp att leva i allt större kärlek till vår nästa, våra medmänniskor. Den kärlek vi inte kan prestera själva, den kan han ge oss i överflöd så att vi delar den med andra.

Jesus säger i Johannes 15:5: "Jag är vinstocken, ni är grenarna. om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra". Det är bara Gud som är fullkomlig, och från honom kommer den enda rättfärdighet vi har: Kristi rättfärdighet, som vi får av nåd genom tron. Att bli kvar i honom är det enda sättet för oss att älska våra medmänniskor, för bara hans kärlek kan vi verkligen älska varandra. När Jesus säger "Älska era fiender" så är han också den enda som kan hjälpa oss med det.

Sv Ps 87 beskriver det så här:

Intet äger du som ej han dig ger. Kravet och kraften, viljan och verket strömmar ur samma källa från berget ner.

Skuld och rädsla trycker dig inte mer. Nu är du fri att älska och tjäna dem som du möter.

Eller som Jesus säger "Utan mig kan ni ingenting göra".

Linnéa Vikström

Präst i Hortlax församling